

om penge. Det er det også, det vil jeg gerne erkende, men er det ikke et spørgsmål om, at SF var med til sammen med regeringen at lave en aftale allerede i forbindelse med finansloven for 1998 om, at målsætningen på daghøjskoleområdet var 9.800 elever? Så det er altså ikke et spørgsmål om penge. Det er et spørgsmål om, hvordan og hvorledes man skruer tingene sammen.

Det kan ikke hjælpe noget, at man fra hr. Aage Frandsens side står her og henviser til, at man har bundet sig til anden side, og at der ikke er flere penge at bruge af. Det havde der jo heller ikke været, hvis man skulle have fulgt den aftale op, der lå i forbindelse med finansloven 1998. Så havde der været sat penge af til 9.800 elever, uanset hvem den aftale var blevet indgået med. Så det er altså ikke et spørgsmål om penge.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Da vi lavede aftalen omkring daghøjskolerne, var det i det første finanslovforlig, vi var med til at indgå i den her omgang om, at der blev flere penge til området. Året efter lavede vi en aftale om, at målsætningen var 9.800 elever, og at vi ville kvalitetssikre daghøjskolerne. Man skulle styre efter kvalitet, sikre mere kvalitet, og jeg synes, det er overraskende, at den vejledning, der skulle fortælle om, hvad kvalitet er, aldrig udkom. Det synes jeg ligesom er en forhindring for, at man kan få skolerne til helt at leve op til det.

Men hvis det viser sig, at behovet måske er mere end 9.800, så må man vel bruge hovedet indvendig og ikke være argumenteresistent og sige: En aftale er en aftale, og den gælder. Aftalen gjaldt på det tidspunkt. Vi ville gerne have stræbt efter at få det styret mere efter et antal, men ikke den dér Sovjetøkonomi med kvoter her og dér og sådan nogle ting. Nej, vi vil kvalitetssikre, og jeg mener ikke, hr. Poul Erik Dyrlund på noget tidspunkt har kunnet gribe mig i, at jeg ikke ville styre mere kvalitetsbevidst.

Jeg synes, der er ganske mange daghøjskoler, tidligere og desværre også stadig væk, der udbyder noget, som jeg synes ligger på kanten af, hvad en daghøjskole skal lave. Det var det, jeg ville have gået efter, og det var det, jeg gik efter. Men det er meget nemmere at få Finansministeriet til at forstå, at et tal er et tal, og det var også det, de borgerlige partier kunne forstå.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg vil gerne erkende, at jeg er enig i hr. Aage Frandsens bemærkninger om kvalitet. Det skal der ikke herske nogen tvivl om. Det kan jeg ikke argumentere imod, og det ønsker jeg ikke at argumentere imod.

Men jeg har alligevel hr. Aage Frandsen mistænkt for at have glemt at bruge hovedet, da man fastsatte det tal, der hedder 9.800 elever.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

I de forhandlinger, der foregik i Finansministeriet, tror jeg ikke, jeg røber nogen hemmelighed ved at sige, at det ikke var mig, der fandt på tallet. Men jeg accepterede tallet i en forhandlingssituation, hvor vi fik en masse ting ind om kvalitet, ting, som den daværende undervisningsminister i øvrigt var enig i, men som han ikke rigtig havde fået igennem i forhandlingerne med, ja, måske med regeringspartierne.

Det fik jeg igennem ved den lejlighed, men jeg mener ikke, at man i tilstrækkelig grad har levet op til det med hensyn til at sikre kvaliteten og sikre, at de ting, som man udbyder på daghøjskoler, er det, som ligger i formålet med daghøjskoler, nemlig at det er folkeoplysning, men at de også har et sigte i forhold til arbejdsmarkedet.

Det, som vi bagefter må konstatere, er, at det ikke var muligt at komme dertil med de midler. Så har man to muligheder: enten at sige, at man skal kvalitetssikre endnu mere, eller også erkende, at det kunne være, at tallet 9.800 simpelt hen bare var et tal, der var opfundet. Det ved vi jo alle sammen godt det var. Det var jo ikke ét, der kom ned fra himlen. Det var et tal, som man fandt. Og hvis det viser sig, at virkeligheden er en anden, så er det altså, at argumenterne må tælle, virkeligheden må tælle. Hvis der falder en bombe ned herudfor, så må vi da tage højde for, at der er noget mandskab, der kan rykke ud ved den lejlighed.

Første næstformand (Birte Weiss):

Hr. Hans Peter Baadsgaard som ordfører.

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg vil gerne først takke de to ministre for deres grundige besvarelse, der faktisk var så grundig, at det forslag til vedtagelse, hr. Aage Frandsen har fremsat, er helt overflødigt. Det viser sig jo, at det, hr. Aage Frandsen ville opnå med sit